

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – Staatssecretaris van Economische Zaken, Staatssecretaris van Financiën/Q

(Sprawa C-133/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Przepisy podatkowe — Podatek od darowizn — Ulga podatkowa dla „posiadłości ziemskiej” — Brak ulgi podatkowej dla posiadłości położonej na terytorium innego państwa członkowskiego)

(2015/C 065/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Economische Zaken, Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Q

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on ustawodawstwu państwa członkowskiego, takiemu jak to będące przedmiotem postępowania głównego, na mocy którego skorzystanie z ulgi podatkowej w zakresie podatku od darowizn w odniesieniu do pewnych nieruchomości, które podlegają ochronie ze względu na ich przynależność do krajowego dziedzictwa kulturowego i historycznego, jest ograniczone do tych nieruchomości, które są położone na terytorium tego państwa członkowskiego, pod warunkiem że skorzystanie z tej ulgi nie jest wyłączone w odniesieniu do nieruchomości, które mogą stanowić część dziedzictwa kulturowego i historycznego tego państwa członkowskiego, mimo że znajdują się na terytorium innego państwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2014 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Zjednoczone Królestwo] – The Queen, na wniosek: Seana Ambrose’a McCarthy’ego, Heleny Patricii McCarthy Rodriguez, Natashy Caley McCarthy Rodriguez/ Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-202/13) ⁽¹⁾

[Obywatelstwo Unii Europejskiej — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo obywateli Unii i członków ich rodziny do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państwa członkowskiego — Prawo wjazdu — Obywatel państwa trzeciego, członek rodziny obywatela Unii posiadający kartę pobytu wydaną przez państwo członkowskie — Ustawodawstwo krajowe uzależniające wjazd na terytorium krajowe od uprzedniego uzyskania zezwolenia na wjazd — Artykuł 35 dyrektywy 2004/38/WE — Artykuł 1 protokołu (nr 20) w sprawie stosowania niektórych aspektów artykułu 26 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii]

(2015/C 065/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Queen, na wniosek: Seana Ambrose’a McCarthy’ego, Heleny Patricii McCarthy Rodriguez, Natashy Caley McCarthy Rodriguez

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Sentencja

Zarówno art. 35 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, jak i art. 1 protokołu (nr 20) w sprawie stosowania niektórych aspektów artykułu 26 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii należy interpretować w ten sposób, że nie pozwalają one państwu członkowskiemu – w ramach realizowania celu prewencji ogólnej – na nałożenie na członków rodziny obywatela Unii Europejskiej, którzy nie mają obywatelstwa państwa członkowskiego, ale posiadają ważną kartę pobytu wydaną na podstawie art. 10 dyrektywy 2004/38 przez organy innego państwa członkowskiego, obowiązku posiadania – zgodnie z prawem krajowym – zezwolenia na wjazd, takiego jak zezwolenie rodzinne EOG (Europejski Obszar Gospodarczy), do celów wjazdu na jego terytorium.

(¹) Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel – Belgia) – LVP NV/Belgische Staat

(Sprawa C-306/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna organizacja rynków — Banany — Uregulowania dotyczące przywozu — Mające zastosowanie stawki celne)

(2015/C 065/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LVP NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Sentencja

Postanowienia Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994, który zawarty jest w załączniku 1 A do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), podpisanego w Marrakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r. i zatwierdzonego decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień, będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994), nie mogą stworzyć w odniesieniu do jednostek praw, na które mogą się one powoływać bezpośrednio przed sądem krajowym, aby sprzeciwić się stosowaniu określonej w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1964/2005 z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie stawek celnych w odniesieniu do bananów stawki celnej wynoszącej 176 EUR za tonę.

(¹) Dz.U. C 252 z 31.8.2013.